

леграмата отъ 8 юлий на валията Мехмедъ Сабри до Високата порта, се казва, че при Караисенъ сж паднали 12 души убити българи и 1 билъ плененъ. Сжщиятъ донася въ Стамбулъ, че битката продължила презъ цѣлата нощъ и че четниците сполучили чрезъ сражение да си пробиятъ пжтъ. Митхадъ паша обаче въ писмения си рапортъ отъ 23 юлий 1868 г. до великия везиръ Али-паша донася, че отъ четниците били убити трима и двама заловени живи. За нещастие, презъ нощта, следъ боя, отивайки да търсятъ вода, се изгубватъ още нѣколко четника, които, по невнимание, сж били обградени отъ черкезитъ и сж намѣрили смъртта си.

Втората битка въ Карапановата кория.

Юлската нощъ, при синкавата свѣтлина на месеца, придава вълшебенъ видъ на Дунавската равнина, която се простира отъ голѣмата плавателна рѣка чакъ до Стара-планина. Всичко е заспало и почива въ вълнистото обширно поле, само Хаджи Димитъръ съ своитъ изморени юнаци, въ пълно мълчание, броди презъ ниви и храсталаци въ посока на Балкана, който се очертава въ свѣтлата нощъ като далеченъ миражъ . . . Следъ дълго нощно пжтуване, на разсъмване, дружината достига до непознати лозя, близо до една кория, принадлежаща на нѣкой си Хуршидъ бей, наречена следъ освобождението Карапанова кория, или още корията на Иванъ Войниковъ. Мѣстността е между селата Батакъ, Патрешца и Горна-Липница, недалечъ отъ Павликени и Неданъ. Воеводата решава да се спратъ на почивка въ тая кория, дето дружината би се укрила презъ деня, за да продължи пжтя си на следната нощъ. Стефанъ Караджа поставя стража, обикаля корията, брои дърветата и разглежда новата избрана позиция. Юнацитъ капнали отъ умора, изтощени отъ гладъ, жажда и нощния походъ, заспиватъ дълбокъ сънь. Но врагътъ върви по петитъ имъ, тревогата му е голѣма, слухътъ за въоръжени комити е сигналъ вече до великия везиръ Али-паша, когото русенския валия осведомява всѣки день телеграфически. Разпоредби отъ Стамбулъ следватъ една следъ друга, съ изрична заповѣдъ да се отправятъ войскови части отъ всички гарнизони и да се преследва четата до нейното пълно унищожение. При влизането си въ горичката, тя не била забелязана. Обаче Х. Димитъръ предчувствува, че, ако бжде открита, и тоя день не ще се избѣгне ново стражение. По една случайностъ, за зла честъ, тя била издадена отъ